

Vit hava her eina mynsturbransju. Feløgini klára seg væl. Tey gera nýíløgur, tjena pengar, fólkið tjenar pengar, eingin skuldi er. Spurningurin er so, hvussu nógv vinnan tolir av, heldur Eyðfinn reyðberg

Tað vóru ikki so nógv gullegg tá í tíðini – uttan rækjuvinnan eitt stutt tíðarskeið.

– Hetta vit síggja í dag er eindømi, tá tað kemur til figgjjarlig úrslit.

Eitt annað, sum Eyðfinn Reyðberg vísir á er, at hendan vinnan ikki hevur serliga stóra skuld. Svarandi til 2012 er skuldin 70 prosent av virðinum á vinnutólunum. Í 2012 áttu feløgini ikki so nógvar pengar á bók. Skuldin var 900 milliónir krónur.

Tað hevur eydnast hesum fyra reiðaríunum at gerast skuldarfrí upp á hesi fimm árin.

– So vit kunnu siga, at frá at vera ein vanlig vinna, sum hevur tørv á bankum í 2012, so hava hesi fyra feløgini ment seg til at blíva ein vinna í serflokki, sum í sera lítlan mun hevur tørv á bankum. Vinnan kann sjálf figgja sínar nýggju iløgur, sigur Eyðfinn Reyðberg.

– Og tað er ein sólskinssøga. Upp á allar mátar. Eginoginn var 1,1 mia nú er hon 2,2. + at tey hava útgoldið 205 milliónir í vinningsbýti hesi seinastu fimm árin.

– Taka vit eginognina uppi, so eru vit uppi á 2,5 milliardum krónum, vísir Eyðfinn Reyðberg á.

Vøksturin í starvsfólkatalinum í hesum fyra feløgum – sambært roknskapunum – hevur fylgt vøktrinum annars. Talið er farið frá 648 í 2012 til 900 í 2016.

Umsetningurin fyri hvørt fólkið er á leið tann sami. Roknað soleiðis, so eru ikki so stór framstig gjørd, talið liggur um 2,4 millión fyri hvørt starvsfólkið.

Hava positionerað

seg á hvør sínum øki

Eyðfinn Reyðberg vísir á, at hesi feløgini hava skip fyri 2 milliardir krónur. Ebitda er góðar 600 milliónir krónur í 2016, sum merkir, at tað tekru trý ár at tjena skipni innaftur.

– Tað er áhuguvert, tá iløgur skulu gerast í nýggj veiðitól. Vanligt er, at tað tekur 12-15 ár afturgjalda nýggj skip. Í hesum førum, um vit taka hesi árin sum grundarlag, so høvdu tey klárað tað eftir í mesta lagi 4-5 árum, sigur hann.

Vit hava her eina mynsturbransju. Feløgini klára seg væl. Tey gera nýíløgur, tjena pengar, fólkið tjenar pengar, eingin skuldi er. Spurningurin er so, hvussu nógv vinnan tolir av.

– Hugsu vit um kapping frá nýggjum aktørum, so sum nýggja lóggávan leggur upp til, so haldi eg, at hesar fyra fyrirkurnar yvirhøvur ikki nýtast at bera ótta fyri kapping frá nøkrum føroyskum aktørum. Tí eingin annar hevur nakran kjans at koma inn í kappingina. Tað er ikki uttan so, at teir fáu føroyingarnir, sum

eiga nógvar pengar, velja at fara inn í hesa vinnuna, ella um vit hava føroyingar, sum virka sum strámenntur fyrri útlandskar fyrirkur, heldur Eyðfinn Reyðberg.

Hann vísir á, at hesar fyra fyrirkurnar uttan iva hava áhuga í at kappast sínamillum í ein ávísan mun. Tær hava sína støðu í dag. Tær hava positionerað seg á hvør sínum øki. hava funnið eitt samstarv, sum allar helst eru nøgdar við.

Línuskipini eru í Klaksvík, Varðin er farin vestureftir og suðureftir. Framherji hevur tað, sum var á Toftum, so tað er líka sum ikki nakað serligt eftir. Soleiðis hava hesar fyrirkurnar síni egnu »kongaríki«, kunnu vit siga.

– Hetta er blivið náttúrligt, su tað plagar at vera. Man góðtekur, at hesin yvirlivir, so finna teir hvør sítt pláss í hierakinum, sigur Eyðfinn Reyðberg.

Fiskivinna kundi lært nógv av alivinnuni

Í einum fríum marknaði hevið verið

væl hugsandi við integratióin millum alivinnu og fiskifinnu.

– Her er nógv, sum líkist. Ikki minst á sölusíðuni, har fiskivinnan kundi lært nógv av alivinnuni, heldur Eyðfinnur Reyðberg.

Hann vísir á, at sigur tú »fiskur« uttanlands, so hugsu fólk um »laks«.

– So mikið dugnalig hevur alivinnan veirð at marknaðarført laks sum fisk. Í fiskivinnuni eru nógv ymisk fiskasløg, tí har er ikki á sama hátt ein ávís merkjavøra, sigur hann.

– Hetta er eisini ein av orsökunum til, at laksur kostar nógv meira enn annar fiskur.

Eitt annað áhugavert viðvíkjandi hesum feløgum er, um tey fara at gera meira við at gera iløgur í øðrum londum.

– Har síggja vit, at Kristian Martin Rasmussen og teir hava gjørt iløgur í Larsens Seafood, sum var ein undirskotsforrætning, sum teir hava bøtt munandi um, sigur Eyðfinn Reyðberg.

Hann vísir á, at teirra vørur eru týðuligar í handlum og lýsingarbløðum í Danmark, og at tað sæst týðuliga, at vøruúrvalið er vordíð størri.

– Hetta er heilt víst ein máti, sum kann geva nógv arbeiðspláss – sum helst skuldi ligið í Føroyum, vísir hann á.

Íløgur og víðari mennin

Eyðfinnur Reyðberg vísir eisini á, at nýggja toppmodernaða virkið hjá Bakkafrost á Glyvrum, sum ger laksaportiónir, eisini kundi gjørt portiónir úr toski og hýsu.

– Her er nakað, sum vit mangla, og sum vit høvdu fyrr, vísir hann á.

– Í tíðini hjá Birgiri Danielsen á Fiskasøluni var hendan framleiðslan rættiliga streymlinjað.

Eyðfinn Reyðberg sigur, at tað er ikki nóg mikið bara at tjena 500 milliónir krónur um árið. Tí pengarnir mugu brúkast til nakað. Her er Bakkafrost eitt sera gott dømi, vísir hann á.

– Bakkafrost tjenti tað sama í 2016, sum øll hesi fyri fiskivinnufeløgini tjentu seinastu fimm árin - upp á eitt ár!

Tí ein partur av øllum er at gera iløgur og leggja nógv meira orku í eina víðari menning, sigur hann.

– Eg haldi persónliga, at her er tann størsti feilurin gjørdur. Í staðin fyri at tosa so nógv um tilfeingisgjöld og skattir, so áttu vit heldur at latið dyrnar upp fyri, at vinnan kann gera iløgur í nýggjar framleiðslur í Føroyum – og so fingið ein skattafyrirmin í staðin fyri at taka pengar inn við kassa 1, sigur hann.

– Soleiðis høvdu vit elvt til at skapt fleiri arbeiðspláss, sum vóru væl lønt.

Samanumtikið heldur Eyðfinn Reyðberg, at løtan ongantið hevur verið lagaligari – sæð frá báum síðum – at leggja skattir á, tí at vinnan hevur ongantið tjent so nógv sum nú.

Sæð frá vinnuni, so hevur hon ongantið havt betri møguleikar at staðið ímóti enn nú.

Á tann hátt kunnu vit siga, at nú er lagaliga løtan at gera broytingar, heldur Eyðfinn Reyðberg.